

Skaut přinášel radost i smutek

Víte, jaký život měla naše semilská spoluobčanka, čestná skautka zvaná „Šakalka?“ Že ne? O důvod více seznámit se s jejím životním příběhem, který zasvětila skautu, sportu a cizím jazykům. Že stále nevíte, o koho jde? Pokud ji potkáte v našem městě, může se Vám stát, že ji ani nestihnete pohlédnout do tváře, protože kolem Vás prosvíští na kole. Možná, že s ní budete mít možnost komunikovat přes facebook. Řeč je o ženě, která je ve věku našich babiček

a prababiček, paní Bohuslavě Aleně Vojtíškové, která se narodila 25. 12. 1931 v Bítouchově.

Skautu se věnuje od svých třinácti let. Vystudovala novopacké gymnázium. Díky skautu poznala i svého manžela Antonína Vojtíška a díky němu se bohužel také rok po svatbě v době totalitního režimu musela od něj odloučit. Její manžel zvaný „Šakal“, narozený 1. 3. 1931 v Nové Pace, byl v roce 1954 obviněn společně s dalšími skauty z velezrady a špionáže za ilegální činnost v organizaci Junák. Paní Vojtíškové se změnil život během několika dní, místo radostných chvil v manželství zažila domovní prohlídku, nejistotu, strach, obavu, pohrdání ostatními. Vyslechla si rozsudek pro svého manžela, který měl být zbaven svobody na dobu 16 let. Během dvou let ho několikrát navštívila ve vězení na Ruzyni a později v Příbrami, v nápravném pracovním táboře, kde pan Vojtíšek vážně onemocněl. V roce 1960, po šesti letech, byl díky amnestii manžel paní Vojtíškové propuštěn.

V roce 1963 se manželům Vojtíškovým narodil syn Richard. Pan Vojtíšek se i nadále věnoval skautu, jehož činnost se mu podařilo obnovit v roce 1969 jen na chvíli. V 60. a 90. letech si naše pamětnice udělala jazykové zkoušky jako průvodkyně a procestovala Maďarsko a východní Německo.

Po revoluci navštívila několikrát i západní Berlín a se svým manželem se mohla opět naplno věnovat skautu. Oba byli potěšeni úplnou rehabilitací pana Vojtíška v roce 1991. Na závěr nám paní Vojtíšková sdělila odkaz pro budoucí generace:

„Já bych si jenom přála, abyste nevěřili všem komunistům. Abyste nezapomněli, kolik všech estébáků a lidí napomáhalo, aby mohli ničit ostatní lidi, a abyste v životě nad maličkostmi jenom mávli rukou, abyste byli silní a svůj úděl, který v životě dostanete, dokázali unést do konce.“